

שבת האריז"ל

**אין לקרוא בשפּו"א בזמן התפילה וקס"ת.
לכבוד רבנו הגדול מר"ן ר' עובדיה יוסף בן גורגיה
זצוק"ל.**

רג"ל כזה יוד, הי, ויו, הי – אלק, הי, יוד, הי בגימ' רג"ל ועוד יכוין שם ס"ג יוד, הי, ואו, הי ועשר אותיותיו יוד, הי, ואו, הי העולה ע"ג כמניין יום טוב (ע"ה).

ג' סדר סידור הקערה ליל פסח, תקח הג' מצות מצה שמורה, ותניח הכהן למעלה, והלוי למטה ממנו, וישראל למטה ממנו, והם ג' בחי' חב"ד, (מוחין, כנגד הראש) אח"כ תניח למטה מהמצות, מרור וכרפס וזרוע וביצה, והזרוע הרומז לחסד מצד ימין, והביצה בצד שמאל, ומרור הרומז לת"ת, מבריה מן הקצה אל הקצה, באמצע בין הזרוע והביצה. והחרוסת בצד ימין, למטה מהזרוע בקו ימין, והוא נגד נצח. והכרפס הרומז להוד, תניח למטה מהביצה מצד שמאל בקו שמאל. וחזרת תניח למטה מן המרור בקו אמצעי, לעשות בו אחר כך כורך, והוא נגד יסוד. **והקערה בעצמו הכוללת כולם, נגד מלכות:**

ד' ימלא כוס של יין מחזיק רביעית, ויאחז בימינו, קודם נטילה כנגד החזה, ויברך מעומד, ובברכה של כוס זה, יכוין לפטור כוס שני, ובין הכוסות הללו אם ירצה לשתות ישתה, וידיח כוס של ברכת המזון בחוץ ומבפנים, וימלאנו יין, ויאחזנו בימין, ויברך בה"מ, ויכוין בברכת היין לפטור כוס ד', ואין לשתות יין בין שני הכוסות האלו:

ה' ענין מ"ע לספר ביציאת מצרים, כבר בארנו. **והענין - כי פסח, הוא פ"ה ס"ח, והוא סוד מקיפין היוצאין מן הפה כנ"ל, לכן צריך לספר ביציאת מצרים, כי יציאת מצרים הוא יציאת החסדים מן הגרון הנקרא מצרים, ולכן אנו מספרין אותו, לכוון שאותו י"מ תצא גם כן דרך הפה, הסמוכה לגרון הנקרא מצרים, כדי שיהיה בחי' מקיפים כנ"ל. פסח, פירש - פ"ה ס"ח, ר"ל שהיא המלכות דיבור, ולכן דיבור, כי וה' הולך לפניהם, על זה יש לה שמחה (למלכות), ומדברת ומספרת ביציאת מצרים. וז"ס מצה שמורה, מצה פרוסה, אבל הוא במלכות, לכן אין בו הלל גמור, מפני שהוא מההיכלות, סוד היכל שהוא מלכות, כי הלל גימ' אד"נ, וכשהוא הלל גמור, הלל עם גמור גימ' ע"ד"ל, בסוד החסדים היורדים אליה מיסוד, לכן גמור גימטריא אברהם (בסוד אברהם איש החסד).**

ו' ראיתי אנשי מעשה, כי בליל ראשון של פסח, היו נעורין כל הלילה, והיו מתעסקים בתורה, ומספרין בענין יציאה מצרים עד הבוקר: (פ"ע"ח)

פרשת ויקרא – התש"פ.

זמני כניסת ויציאת השבת.

ת"א	י-ם	
18: 38	18: 20	כניסת שבת -
19: 30	19: 32	יציאת שבת -
20: 14	20: 17	רבנו תם -

פניני הפרשה.

"ויקרא אל משה וגו'" – בענין א' זעירא של "ויקרא", הטעם הוא מובן במ"ש חז"ל כי אחר עון העגל, כשאמר הקב"ה למשה רבנו לך רד, נתמעט ממנו תתקצ"ט חלקים, מן האור הראשון שהיה בו, ולא נשתייר בו רק חלק אחד, מכל אלף חלקים הראשונים. ובזה נבין ענין אחד, אל"ף זו למה זעירא, כי אלף רבתי, היא עולה במספר אלף, כי כן במלואה הם אותיות אלף. ואח"כ לא נשתייר לו רק אלף פשוטה, שהוא מספר אחד בלבד, ואז נקרא אלף זעירא. וכבר ביארנו ענינם למעלה, בפסוק "ויתן על פניו מסוה", וע"ש. ודע, כי בעון שגרמו ישראל אל משה, שיחסרו ממנו אותם אלף חלקי האורה, ובחסרונו, נחסרו מהם ג"כ, לכן נכנסו ישראל בגלות הזה האחרון, הנקרא אלף שנים דגלותא, כנזכר בס"ה בפרשת פקודי על פסוק האלף לך שלמה:

"אל יסוד הבזבז" אמרו רז"ל (זבחים פ"ה) המזבח שהיה במקדש היה כולו בחלקו של בנימין, חוץ ממקום היסוד המזבח שהרצועה ההיא היתה מיהודה, ועל זה היה בנימין מצטער. והנה המזבח שהיה במקדש, היה בו יסוד מצד מערב וצפון ודרום, ומצד מזרח לא היה בו יסוד, והטעם הוא, לפי שהמזבח הוא בחינת ספירת המלכות, ויהודה הוא בחינת ספירת מלכות ואין בו יסוד, אבל בנימין הוא בחינת ספירת היסוד ולכן בחלקו של בנימין היה יסוד. (ש' הפסוקים, ליקוטים)

דרכי האריז"ל. (פסז)

א' בענין ביעור חמץ צריך להניח קודם הביעור עשרה פתיתי חמץ לבערם, ולכן שורפים ומבטלים מן העולם, ויכוין שהם כנגד עשר כתרים דמסאבותא (קליפה).

ב' חייב אדם לטהר עצמו ברגל ולכן בכל ערב יום טוב צריך לטבול, ויכוין לשם הוי"ה ואהי"ה העולים בגי'

קץ גלותם תלוי בהיות הדעת שנסתלקו אלא בעשרה שמות אלה"ה אשר מהם יונקים החיצונים בגלות הזה וכפי מספר מקום יניקתם כך המשך מספר שני ממשלתם והם רדו שנה כנז' וזמש"ה ויאמר כה תאמר לבנ"י אלהי"ה שלחני אליכם להורות כי שם אלהי"ה הם המתגלים עתה ומהם אחיזת ממשלת החיצונים שהם רד"ו שנה וא"כ כבר הגיע זמן גאולתם.

יזודי האריז"ל

כותב הבעש"ט (בעש"ט על התורה עמוד התפילה ד' ר"ח וכו') המחשבות הבאים לאדם באמצע תפילת י"ח, הם מזמן שבירת המלכים ובאים לאדם כדי לתקנם, וגם אם ידחה מחשבותיו יחזרו אליו עד שיתוקנו (כידוע שהמחשבה היא מעולם האצילות, והאדם נמצא בעולם האצילות רק בזמן תפילת י"ח ולכן זהו זמן תיקונם) וכידוע שורש הכל הוא שם הוי"ה בסוד "ואתה מחיה את כולם". ולכן צריך האדם להפוך המחשבה לשורשה, שהוא שם הוי"ה כנזכר ולעלותו למעלה בעולם האצילות.

והנה כשמגיע לאדם מחשבה בתפילתו, יצייר במחשבתו שם יהו"ה ויצייר לעצמו שהוא מעלה אות י' ומחברה באות י' הכללית של עולם האצילות וכן יצייר אות ה' ויחברה באות ה' הכללית של עולם האצילות, ועל זה הדרך באות ו' ובאות ה' האחרונה, ועי"כ תתוקן המחשבה תחזור לשורשה. (מעובד משרה"ק)

שבזוי האריז"ל / סיפור

הרב יוסף ארזין צ"ל הגיד לי (המהרח"ו), כי ליל אחד של שבת הלך לבית מורי בחצות הלילה מרוב קנאה, שעלתה בלבו לומר למה היה הוא גדול בשנים יותר ממני והיה הוא משועבד לי לשמוע הדרוש ממני, והלך לבכות לפני מורי האריז"ל אז על הדבר הזה. והשיב לו, כי הוא ז"ל לא בא לעולם אלא ללמד אותי בלבד, ושכל שאר החברים לא היו יכולים ללמוד אפילו אות אחת ממנו, אלא כולם היו צריכים ללמוד עמי ע"כ (ספר החזיונות).

לכבוד השי"ת ולעילוי שכינת עוזנו בביאת הגואל ובנין בית המקדש לע"נ מתי ישראל ולהבדיל לרפואת כל חולי עם ישראל ולזרע קדש של קיימא לכל החשוכי בנים וזווגים הגונים לכל הצריכים ופרנסה טובה ושפע רב ברוחניות ובגשמיות לכלל ישראל. **לרפואת** : אריאלה בת רבקה, ופרחיה בת רינה, ח' אביחי נחמיה בן אילנה, מירה בת שבע, מיכל בת בלוריה, יניב בן טובה, י"ו **לזווגים** טובים במהרה לבתיה תמר, שירה, אביגיל, יהודית ברכה, ברוריה, יעל, בנות מירה מרים אסתר. אפרת ב' תמר, בני ובנות חיה ושאלתיאל משה. מלכה ב' שמחה. תהילה ושירה ב' אסתר ברכה, נעמי ב' אילנה. **לע"נ רבקה בת שושנה**, ח' אשר בן בת שבע, הרב אליהו בן עיישא, ר' דוד בן רחל, נחמה בת י' לע"נ הערירים - משה איתן אלון בן חביבה, שרה בת בלומה, אסתר ברוחשטיין בת שרה) ת.נ.צ.ב.ה.

למעונינים ללמוד או לפתוח שיעור בתורת האריז"ל נא ליצור קשר יו"ל ע"י כולל ה' אחד הר נוף י-ם עורך ישי ג. הי"ו להקדשות/ לע"נ / לרפואה ותרומות טלפקס 029666012 לקבלת העלון במיל yq131327@gmail.com העלון טעון גניזה

בענין פסח ויציאת מצרים הנה נודע מ"ש חז"ל כי אותם הדורות הראשונות דור אנוש ודור הפלגה סילקו את השכינה למעלה מרקיע השביעי מחמת עוונותם. ודע כי ישראל שהיו באותו הדור של שעבוד מצרים היו בחינת אותם הנצוצות של קרי שהוציא אדה"ר באותם ק"ל שנים עד שלא נולד שת כמ"ש ז"ל. ואח"כ באו בגלגול בדור המבול ולכן היו גם הם משחיתים זרעם על הארץ כעין השורש אשר משם נוצרו וחוצבו עד שנימוחו.

ונמצא כי הדור ההוא היו ממש רעת האדם הידוע הוא אדה"ר וזמש"ה "אמוזה את האדם אשר בראתי" הוא אדה"ר עצמו שנברא ע"י השי"ת עצמו ואלו ניצוצותיו ורצה למחותם ואח"כ הם עצמם חזרו ונתגלגלו בדור הפלגה ועליהם כתיב "וירד ה' לראות את העיר ואת המגדל אשר בנו בני האדם" בנוי דאדם קדמאה והבן זה. וגם אז הוסיפו לחטוא עוד למרוד בעליון אבל לא היו באותו עון הא' של דור המבול.

וצריך שתדע כי ענין הנשמות הם כענין הזהב הנוצר בבטן האדמה וכשמוציאין אותו הוא מלא טינוף וסיגים דבר אשר לא ישוער ולא תואר זהב לו ולא הדר עד יתחכם הצורף להגות סיגים מכסף פעם אחר פעם זיכוך אחר זיכוך לא ראי זה כראי זה ובכל זיכוך מזדכך לאט לאט עד אשר כל הסיגים נפרדים מן הזהב ואחר כך ניכר היותו זהב. וכן הענין בנשמות כי בחטאו של אדה"ר נתערב טוב ברע ובפרט בניצוצות האלו של הקרי לאט לאט עד אשר התחילו להתקן ולהראות בחי' הזהב שבהם וזה היה בדור מצרים.

ובזה תבין טעם נכון למה נגזר עליהם אותו השעבוד הקשה שאין כמותו כי כנגד מה שחטאו בדור המבול להשחית את זרעם נגזר עליהם כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו דוגמת עונש המבול עצמו. וכנגד מה שחטאו בדור הפלגה הבה נלבנה לבנים כו' נאמר "וימררו את חייהם בחומר ובלבנים" ומה גם אותם הנשמות של הדור ההוא של מרע"ה וכבר נתבאר אצלנו כי משה הוא מבחי' הדעת וכן כל הדור ההוא הם מבחינת הדעת אלא שהם יצאו אל הקליפות לסבת היותם טיפות קרי בק"ל שנים קודם שנולד שת אבל משה היה מבחינת שת עצמו כנודע ולכן עליו אתמר ותרא אותו כי טוב הוא ואינו כשאר טיפות רעות של אדה"ר בק"ל שנה כי אחר כלם נולד שת בדמותו כצלמו אבל האחרים היו בדמות שדין ורוחין וליין ולכן אמר משה עליהם ואל אראה ברעתי.

אמנם מרע"ה במראה הסנה שהוא בענין גלות מצרים היה חושב כי כיון שישאל שבאותו הדור גרמו אל הסתלקות הדעת העליון שהם עשר היות א"כ המשך שני גלותם יהיה כמספר העשר היות אשר נסתלקו בעונם שהם בגי' ר"ס וזמ"ש "וירא ה' כי ס"ר לראות" ר"ל שכפי ראות שכלו של משה היה העון תלוי בעשר היות שחשבונם ס"ר ולכן כפי מספרם יהיו בגלות וכפ"ז לא הגיע עדיין זמן הגאולה, אז א"ל השי"ת כי אין

